

tvivler paa det. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at hvor nødvendigt det end er at faa et effektivt Tilsyn med Stenfiskeriet, er det næsten ikke muligt med den nuværende Lovgivning at skabe et saadant. Sagen er nemlig den, at den nuværende Lov af 23. Januar 1862 er affattet saaledes, at den saa godt som udelukker Polititilsynet fra at udrette noget. Der tiltrænges ikke blot Kontrol med Stenfiskerne, som det ærede Medlem sagde, men tillige med Kystejerne, thi Loven af 1862 overlader det til dem, om de ville sikre Kysten eller ej. Det er en privat Foranstaltning at faa et Forbud udfærdiget og et Mærke opsat, som viser, uden for hvilken Grænse Fiskerne skulle holde sig. Naar det er sket, er det under Bøder forbudt at fiske Sten, Grus eller Sand inden for den afmærkede Grænse, og det ikke blot for de professionelle Stenfiskere, men ogsaa for Kystejerne selv. Men da Overtrædelse af Forbudet er privat Paatale undergivet, fremkommer der det mærkelige Forhold, naar der skal gøres Ansvar gældende mod Kystejerne, at det er vedkommende, der skal rejse en privat Sag mod sig selv, hvorunder han paastaar sig idømt Bøder og Erstatning for den Skade, han har gjort. Det er en fuldstændig meningsløs Lovbestemmelse, og den misbruges tilmed — det klage i hvert Fald Stenfiskerne over — paa den Maade, at der er Kystejerne, som frede deres Kyster, men kun i det Øjemed at holde dem borte, som de ikke ville have maa komme dertil, hvorimod de mod passende Betaling tillade andre at fiske Sten o. s. v. Selvfølgelig kan der heller ikke rejses Tiltale mod dem, som Ejeren selv har tilladt at fiske Sten. Endvidere drives der det Misbrug, at der er Kystejerne, der lade, som om de have sikret deres Kyster, idet de stille Kystsikringsmærker op, skønt der slet ikke har fundet nogen Fredning Sted, og derved søge at skræmme Folk bort fra at fiske paa Steder, hvor det i og for sig er tilladt. Det er altsaa ikke blot over for Fiskerne, at der behøves Polititilsyn, men ogsaa over for Kystejerne. Jeg anser det derfor for ganske umuligt, at Tilsynet kan blive effektivt, saa længe vi ikke have faaet en Lov, der bestemmer, at Overtrædelse af den trufne Ordning med Hensyn til Kystsikringen er offentlig Paatale undergivet. Thi der er ikke noget Polititilsyn, der kan sige, om ikke den, der fisker Sten, er enten Kystejereren selv eller en, som han har tilladt det. Da vi nu netop have den

højtærede Landbrugsminister her iblandt os, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at i Samlingen 1899—1900, da der var et privat Forslag fremme om Kystsikring, vedtog vi her i Tinget en Dagsorden, gaaende ud paa, at Regeringen skulde sørge for, at vi fik en ny Lov og et effektivt Polititilsyn med Hensyn til disse Forhold. Det følgende Aar fremkom den daværende Landbrugsminister Friis ogsaa med et saadant Lovforslag her i Tinget, og det naaede saa vidt, at der blev afgivet en Udvalgsbetænkning, men det kom ikke videre. I Aar have vi derimod ikke set noget saadant Lovforslag, hvad jeg beklager. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre den højtærede Landbrugsminister til at tage denne Sag under fornyet Overvejelse og til i næste Samling at indbringe et Lovforslag derom. Jeg vilde foretrække det fremfor det private Initiativ, som der for øvrigt kunde være god Grund for os til at benytte her i Landstinget ved denne Lejlighed. Naar vi faa en saadan Lov, kunne vi ogsaa faa et effektivt Polititilsyn med Kystsikringen, men forinden tror jeg ikke, at det Tilsyn, der kunde skabes ved f. Eks. at beholde nogle af Krydstoldvæsenets Baade, vilde faa nogen nævneværdig Betydning.

Madsen-Mygdal: For fire Aar siden havde vi her i Tinget en lille Toldlønningslov til Behandling, som vi vedtog. Samtidig vedtoges det, at der i de næste 5 Aar skulde afskaffes to af Krydstoldfartøjerne. Det blev den Gang erkendt fra saa godt som alle Sider, hvad jo ogsaa er sket i Dag, at Krydstoldvæsenet var forældet og i Grunden unyttigt. Men i saa Fald forekommer det mig, at vi bør hilse et Forslag som dette med Glæde, et Forslag, som gaar ud paa fuldstændig at opheve en unødvendig Institution og paa at bortsælge Resten af disse Krydstoldfartøjer. Der er fra de foregaaende Taleres Side egentlig ikke rejst nogen begrundet Indvending derimod, men man har sat andre Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, f. Eks. Spørgsmaalet om Tilsynet med Stenfiskerne. Jeg kan nu ikke forstaa, at dette Tilsyn som saadant har noget med Krydstoldvæsenet at gøre. Det fremgaar jo ogsaa af Anmærkningerne, at dette ikke har været særlig virksomt i saa Henseende. Landtoldbetjentene have udrettet adskilligt mere end Krydstoldvæsenet, idet der nemlig i Aarene 1896—97 af de førstnævnte er afgivet 23 Rapporter om ulov-